

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 15/031	Doknr.:
Mottatt: 12 OKT 2017 ^{ASL} / ^{SEP}	
Saksbeh.:	Ark.: 482
Kopi:	Avskr.:

Det Kongelige Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Gran 10. oktober 2017

Høringsuttalelse - Forslag til ny forskrift om skogbehandling og skogsdrift i Oslo og nærliggende kommuner, og endring i forskrift 29. mai 2015 om planlegging og godkjenning av landbruksveier

Vi viser til høringsbrev med vedlegg fra departementet av 7.07. d.å. Verken Jevnaker Almanning eller Gran Almanning har imidlertid mottatt brevet direkte fra departementet noe vi finner underlig så lenge vi står oppført som høringspart. Det gjøres oppmerksom på at Gran Almanning er innleid av Jevnaker Almanning for å utføre den praktiske skogforvaltningen for Jevnaker Almanning fra 2014.

Vi er tilfreds med at departementet følger opp forutsetningene som ble lagt for arbeidet med markaloven om at restriksjonsnivået for skogbruket stort sett skulle være det samme som før markaloven. Dette ble bekreftet i pressemelding av 27.06.06 ved oppstart av lovarbeidet og senere ved Stortingsbehandlingen. Vi setter også pris på at det ved denne forskriftsrevisjonen legges vekt på å rydde bort overlappende regler og ressurskrevende prosesser som i liten grad bidrar til forbedringer. Spesielt mener vi det er riktig av departementet å fjerne meldeplikten på de minste driftene. Selv om det er et stort antall slike drifter, vil de i liten grad påvirke friluftslivet negativt. Videre er det viktig at en i arbeidet med revisjon av forskriften tar hensyn til Stortingets påpekning av skogbrukets rolle i utviklingen av markas kulturlandskap og viktige bidrag til å utvikle og vedlikeholde de tradisjonelle ferdselsveiene i marka. Alle disse momentene finner vi at departementet har innarbeidet på en tilfredsstillende måte i forslaget til ny markaforskrift. Vi finner likevel grunn til både å kommentere enkelte av punktene i departementets forslag og å komme med noen forslag til forbedringer.

Kommentarer til de enkelte paragrafer og forslag til forbedringer i markaforskriften

§ 2 Virkeområde

Det er naturlig at markaforskriften har samme geografiske virkeområde som markaloven, da det er avvikende saksbehandling som følge av markaloven kun i disse områdene.

§ 3 Hogst og flatestorleik

Departementet foreslår at flatebegrensningene nå skal være absolutte uten mulighet for bruk av dispensasjoner. Problemet med dette er størst der en har store arealer med ensaldret skog. Det kan i slike områder være vanskelig å finne avgrensninger som ivaretar hensynet til stabile flatekanter, sikring av verdier og god skoghygiene. Vi mener derfor at det bør opprettholdes

anledning til dispensasjon fra bestemmelsene om flatestørrelse slik som tidligere og ikke bare etter det nye forslaget i høringsnotatet.

§ 4 Foryngingsmetodar og etablering av ny skog

Bestemmelsene i denne paragrafen er i sin helhet parallelle med tilsvarende bestemmelser i bærekraftforskriftens § 5. Paragraf 4 i denne forskriften kan dermed utgå.

Dersom en likevel velger å beholde paragrafen, vil vi påpeke følgende: Med definisjonen på hva som er en flate i § 3 blir det unødvendig å ta med en oppramsing av lukkede hogstformer her. Oppramsingen er ikke fullstendig og virker derfor unødvendig og begrensende. Den gir heller ikke rom for nye hogstformer som kan være aktuelle i framtiden. Hele avsnittet bør utgå da det heller ikke er fullstendig samsvar mellom beskrivelsene i første avsnitt og tredje avsnitts første setning.

§6 Terrengtransport

Tredje ledd i denne paragrafen er identisk med § 5, tredje ledd i bærekraftforskriften. Dette bør derfor utgå i sin helhet.

§7 Melding om hogst

I bestemmelsene om meldeplikt var det i den gamle forskriften kun meldeplikt for foryngelseshogster. I forslaget til revidert forskrift er *foryngelseshogst* erstattet med *hogst*. Med den endringen kan det oppfattes som at det innføres meldeplikt også for tynningshogster. Dette er ikke kommentert i høringsnotatet, og vi undrer derfor på om dette har vært meningen. Forutsatt at det med dette er foreslått en endring i meldeplikten på dette området, finner vi ikke at det er gitt en begrunnelse for en slik endring. Vi ser heller ikke at det skulle være behov for en slik endring på bakgrunn av erfaringene med dagens forskrift. Vi ser heller ikke at det er spesielle regler gitt i denne forskriften som det er grunn til å følge opp gjennom en melding for slike hogster. De hensyn som er aktuelle er ivaretatt i bærekraftforskriften, Norsk PEFC Skogstandard og skogbrukets sertifiseringsordning.

Forskrift om endring i forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier

Departementet har lagt opp til at endringen av klageinstans for denne forskriften, som følge av Stortingets ønske om en helhetlig forvaltning av marka, også tas med i denne høringen. Vi har ingen motforestillinger mot selve endringen i forskriften. Det oppsto imidlertid en uklar situasjon ved behandling av saker etter denne forskriften ved brev av 2.01.2017 fra Det kongelige Klima- og miljødepartement til Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Der fastslår de at landbrukstiltak er omfattet av markaloven, til tross for Stortingets klare formulering i markalovens § 5 om forbud mot bygge- og anleggstiltak, at landbrukstiltak ikke skulle omfattes av forbudet. Før søknader om landbruksveier i marka kan behandles etter denne forskriften, må den altså først behandles etter markaloven for å avgjøre om den er et landbrukstiltak. Markaloven inneholder imidlertid ingen bestemmelser som gir kompetanse til å avgjøre dette. I tillegg er det Fylkesmannen i Oslo og Akershus som er klageinstans etter både markaloven og landbruksveiforskriften. Det er uunngåelig at dette ikke vil føre til et forvaltningmessig dilemma i enkelte saker. Et eksempel med et veianlegg, som både ligger i og utenfor marka, burde være nok til å illustrere dette.

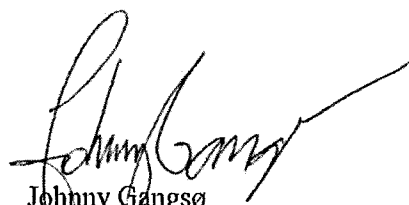

Ved behandling av veisaker etter landbruksveiforskriften, er det en klar forutsetning at tiltaket er et landbrukstiltak. Denne avgjørelsen vil dermed også være grunnlag for en klagebehandling etter denne forskriften. Dette er den naturlige sammenhengen da tiltaket dermed behandles etter et lov- og forskriftsverk med kompetanse til å avgjøre spørsmålet. Fylkesmannen i Oslo og Akershus er klageinstans, og en unngår med dette en dobbel klagebehandling hvor fylkesmannen skal avgjøre samme spørsmål etter to forskjellige lovverk. Vi anmoder departementet om å sørge for en opprydding i dette forholdet for å unngå forvirring og sørge for en forenkling og mer rasjonell behandling uten at klagemulighetene reduseres. Det vil være i samsvar med det overordnede ønsket om et enklere regelverk og mindre byråkrati.

Med vennlig hilsen
Gran, Jevnaker og Lunner allmenninger

Knut Narvestad
Almenningsbestyrer Gran
Tlf. 977 13051

Per Olimb
Styreleder Jevnaker
481 73526
Sign.

Johnny Gangsø
Almenningsbestyrer Lunner
905 14456
Sign.